

6111

B R E V C I R K E L N.
Serie D -- brev nr 1
(4.)

DEN UNIVERSELLA RELIGIONEN

Vi har hört och läst om att en ny tidsperiod står för dörren eller kanske redan gjort sitt inträde i vår värld. Det är Vattumannens tecken som nu kommer att påverka oss. Detta innebär att våra vibrationer ökas - det sker en omställning i vårt tänkande. Vi behöver en ny uppfattning om religionen, sanningen skall komma till oss på ett annat sätt än förr. Religionen måste framställas så att den passar den nya tiden, och språket omarbetas till att förstås av alla.

Det nya i vad som här framlägges under benämningen "Den universella religionen" är, att den i sig innesluter alla olika former av andligt tänkande, den når bortom och över alla begränsningar. Den skall tillfredsställa vårt behov av kunskap likaväl som den bör möta vår längtan efter den gudomliga kärleken.

På grund av andliga lagar nedlagda i människosinnet, dras de människor till varandra som söker svar på de eviga frågorna, de är som sammanbundna med magnetiska band. De sluter sig samman i grupper för att gemensamt finna en väg mot sanningen. Att läsa sig till denna art av kunskap leder långt, dock erfar man därvid ofta saknad efter personliga kontakter.

I tider av stor nöd sänder Gud en hjälpande kraft till jorden i form av en avatar, en frälsare, vilken skall lämna det bistånd som är av nöden för att människorna skall övervinna sina svårigheter och lyftas upp till förnyad andlighet. Hur denne hjälpare kommer att gestalta sitt väsen och utföra sin frälsargärning, är beroende av till vilken ras bland jordens folk han blivit kallad. Från högre sfärer förmedlas den lyftning den hjälpsökande människosjälens behöver. I en ny religionsform skänks det stöd den söker.

I Västerlandet har under snart tvåtusen år den kristna religionen varit lösningen på deras problem som hör till de senare underraser av arierna. Den kristna religionen har under århundradenas lopp genomgått gradvisa förändringar, genomförda av dem som innehåft makten, dock har dessa förändringar icke motsvarat utvecklingen hos folken.

Religionen rättar sig efter och framväxer genom de människor som utövar den. I Östern blir den av annan art än i Västern, karaktären hos människan bestämmer i vilken riktning den går. Vår värld har i dag ett väsentligt antal rasreligioner av större eller mindre betydelse; gruppen väljer det andliga stöd som är av nöden.

En dag står emellertid människan inför det faktum, att den religion som tillämpats genom generationer, ej längre räcker till för att fylla hennes andliga behov. Hon ser sig omkring i världen och finner att sanningen icke kan inrutas i ett för alla gällande mönster, att det som av ålder gällt som slutgiltigt icke längre fyller måttet. Hon söker sig då bort från sina gamla begränsningar och finner att svaret på frågan, den eviga frågan om varför och varifrån, ligger inom henne själv - den fråga som hon förgäves sökt svar på i de gamla urkunderna.

Människan av idag längtar bort från religionens fördomar och stränga dogmer, hon känner att hon vill röja ny mark, pröva att nå ut mot nya vidder. Hon vill gå längre än vad hennes religionsform tillåter, sträcka sig utöver det som förr var godtagbart. Ty de gamla lagarna

gäller inte längre i hennes nya värld, utvecklingen har skyndat henne i förväg.

Vart skall hon då vända sig för att nå det nya hon söker? Hon vill komma bort från sina gamla ramar, men hur skall detta ske? Önskar hon nå sin Gud utan någon förmedlande mellanhand - utan detta stöd som hon av ålder förlitat sig på. Icke så att förstå att den förmedlande länken mist sitt värde, men på samma gång som stödet kan ersättas av direkt kontakt med den från Gudomen nedströmmande kraften, så kan hon mottaga dess verkan i sitt öppnade sinne och börja söka sig fram på de nya vägar som ligger framför henne.

Den universella religionen är namnet på det hon nu söker sig fram till. Det är ett stort steg att ta, därtill fordras insikt, tro och tillförsikt. Insikt om vägen, tro på den egna viljans kraft, tillförsikt till det nya som skall fram. Detta är högre än broderskap, högre än klanen, ty här gäller det varken mer eller mindre än ett förändligande av allt materiellt. När vi inser vidden av denna nya lära, då kan vi börja tänka på att förverkliga det andliga arv som nedlagts i vårt inre, och vartill vi äger förstfödsrätt. Ty vi har alla Gud inom oss, starkare eller svagare markerat. Ingen saknar gudagnistan. Det är den som skänker liv åt vår tanke, den förutan kan inte det förverkligas som utgör vårt fadersarv. Förvaltandet av det som kraftens Gud har nerlagt i våra sinnen är människans första och största plikt. Vi vet att vi är av Gud, ingenting kan frångå oss denna klara visshet.

Vari består då det största felet hos det våra kyrkor undervisar oss i? De har bundit Guden i sina egna band, de har utgått från att de lärdomar som av ålder gällt, också skall fylla behovet i all framtid. Men dagens människa har inte samma lätthet att underkasta sig våldet, tvånget av dogmatiska lagar, dagens människa är född fri och fordrar att få utvecklas i frihet. Ingenting är mer felaktigt än att tro att den Gud, som skapat allt och deklarerat frihet i tänkande för varje individ i sitt stora rike, att tro att Han skulle skriva lagar hur vi skall tänka. Nej, tänk som en fri människa, tro det du kan tro, acceptera det ditt förnuft kan fatta, men kräv icke av dig själv att du skall böja dig under ett ovärdigt ok av fördomar.

Gud har utgivit sin skapelse i kärlek, som fria varelser skall vi söka Honom, söka återvända till det fadershus som aldrig stängt sina portar för oss. Då skall kraftens Gud komma oss till mötes, i kraftskänkande, livgivande strömningar skall hans nåd genomlysa vår varelse in i dess minsta skrymsel. I den mån vi öppnar oss för Hans nådefulla utgivande, skall vi känna verkan därav. Strömmar av livskraft skall genomsyra vårt väsen, skall skänka visshet där förut osäkerhet rått, övertygelse där famlande efter svar ängslat vårt sinne.

Den tanken uppstår gärna i den ovissa människans sökande efter svar, tanken att det icke är den sanne Guden inom henne som avger detta utlåtande om sanningen. Hon känner sig osäker, hon famlar likt den som söker något att gripa efter, men intet stöd upptäcker. Hur skall hon då få visshet, svar på frågan om hennes tanke går i rätt riktning, om det hon tvekar om kommer av egen svaghet eller utgör sanningen. - Då skall hon stanna upp ett ögonblick inför sitt inre, söka svaret ur sitt eget sökande. Ty där händelserna utvecklar sig i rätt riktning, där skall det rätta svaret kunna utläsas.

Kraftströmmen ger det tillskott av tillförsikt hon söker. När hon känner Gudskraftens nedströmmande verklighet genom hela sitt väsen, då vet hon att hon är på rätt väg. Och den som öppnar sig för denna kraftnedströmning, hon kan inte längre tvivla på sig själv. Då vet hon att hon är en gudamänniska, bestämd för ett högt mål. Strävan efter målets uppnående blir sedan påskyndat genom iveren hos den, som av Gud benådats med den kraft som skänker den rätta tillförsikten.

Öppna dig därför likt ett käril att fyllas. Gudskraften finns alltid omkring dig färdig att tagas upp, om ditt sinne är öppet därför. Det beror på dig själv om du skall bli kallad att utföra ett arbete i Guds

tjänande. Han kallar den han finner lämplig, se till att ditt sinne är öppet, att ditt hjärtas dörr befinnes olåst den stund Han kallar dig. Gud finns alltid omkring dig. Han behöver många hjälpare i sin tjänst, han behöver oss alla. Det beror på dig själv vad som visar sig vara det uppdrag du skall sköta. Vi har alla vår speciella egenskap, något som är utmärkande för just var och en av oss. Denna egenskap tar han i bruk, Han ser vad vi duger till, vi behöver aldrig tveka om rätta vägen. Vårt inre säger oss vad Han vill oss, var och en av oss.

Detta är den Universella Religionen. Människans direkta kontakt med Gud oavsett vilken form av mellanhand hon tidigare begagnat sig av. Hinduen, buddhisten, hebreer, den kristne, alla kan mötas inom detta alltomfattande, universella stöd, vilket bjudes var och en som blott räcker ut sin hand mot Gudomen. Ty om du kallar den mellanhand du begagnar dig av Kristus eller Buddha betyder ingenting, det gäller här samma mål för alla - att förverkliga det Gudomliga Jaget inom människan för att bli ett med den evige Anden som är universums skapare. När vi kommit därhän att vi kan se på buddhisten eller muhammedanen med samma välvilja, då är vi på den rätta vägen mot målet, allmänt broderskap.

Den universella religionen utmärker sig dessutom för en allt genomgripande förvandling av människosjälens, i det att tanken ledes till det universella tänkandet, accepterandet av allt i skapelsen med samma välvilja. Det gäller här icke att tolerera utan att acceptera. Den som tolererar ställer sig på en högre nivå än föremålet för sin bedömning, den som accepterar, han vet att hans egen begränsning sammanfaller med den, om vilken han fäller sitt omdöme. Dock, varen vakna inför valet av föredöme, välj med urskillning, Och när valet träffats, fullfölj tankens bearbetning av föremålet intill dess klarhet vunnits över dess värde.

Tanken är länken mellan Guds värld och vår egen jordiska. Så långt din tanke sträcker sig, så långt följer dig den, som har uppsikten över ditt liv - din ledare och hjälpare. Många är de frågor du söker svar på. Din vän på de högre planen, vars närvaro du i ditt hjärta känner i ögonblick av ingivelse, leder dina tankar i rätt riktning, tills du en dag möter svaret inom dig. Du må väl tänka att det är du själv som frambragt lösningen på frågan, det kan också hända att du instinktivt känner, att svaret kommer från andesidan.

Vår utveckling som ledes från höga andliga plan, för oss mot snabbare uppfattning av omvärlden. Den andliga världen är det nu meningen att vi skall lära känna på ett annat sätt än tidigare. Vi skall möta den med förnuft och känsla. Hitintills har det endast varit den religiösa känslan som spelat någon roll härutinnan. Men det går inte att längre säga till dagens människa, att det här gäller ting som måste förbli förborgade för vardagsmänniskan. Nu är det meningen att var och en, i den mån hans förstånd förmår att fatta denna sak, skall mottaga den kunskap om högre världar, som under mörka århundraden legat förborgad för henne, gömd i glömskans djup.

Och på vilket sätt skall vi då mottaga denna kunskap? På samma sätt som forna tiders människor mottog den - genom direkt inspiration från höga andeväsen, på den tiden förmedlade genom profeternas uttalanden. I deras mun lades orden från de höga andar, som sökte kontakt med jordens folk. Många var de som då lyssnade, många hörsammade kallelsen att göra bättring, att lämna sitt gamla, invanda handlingssätt. Andra lyssnade kanske men glömde i samma stund att följa de råd som gavs, till stor skada för dem själva och till förlust av en möjlighet att ta ett steg framåt, ett steg, som kunde ha utgjort början till ett verkligt framsteg.

På samma sätt som då skedde, skall i våra dagar budskap frambäras från höga andeplan, väl icke mottagna av profeter eller framburna genom dem till folket, ty historiens händelser upprepas aldrig efter samma mönster. Något nytt framkommer med varje steg i utvecklingen. Det nya i vår tid är, att varje människa skall kunna tjäna som mottagare av de gudomliga budskapen genom inspiration, intuition och liknande.

Dock, här fordras uppmärksamhet, ett vaksamt betraktande av egna tankegångar. Det kan hända att mycket oberäkneligt kan insmyga sig. Vid bearbetningen av det färdiga materialet måste stor försiktighet iakttagas, ett urskiljande, ett frånskiljande av det falska från det äkta. Kunskapen härutinnan är inte given utan vidare, det kan fordras ett tålmodigt arbete för att utröna skillnaden mellan falskt och äkta. För den som är öppen för Gudskraftens nedströmmande verklighet är särskiljandet lättare, självkritiken gäller här som ofrånkomligt villkor.

Det som sker med oss förstår vi inte nu, framdeles kommer våra ögon att öppnas, klarhet att vinnas. Det som synes meningslöst här, får sin förklaring där, ljus kommer att spridas över det djupaste dunkel. Allt har sin mening, allt får sin förklaring på ett högre plan. Insikt i skilda ting kommer att sprida det ljus över tingen, som vi söker här. Att veta, det är att fatta tingens inre sammanhang, att uppnå den lyckan, därtill är vi alla kallade. När kärlekens förklarade ljus spritt sitt skimmer över tingen, då har vi nått det onåbara att fatta det ännu ej förstådda, då kan vi säga med författaren Grönbech:

"Din styrka beror nu på att du fått klart för dig hur tingen hänga samman, vad som är det verkliga; och den som alltid förmår tränga in till det verkliga, är ööverbinnelig."

Elisabeth Lansenor.